

Dosarul nr. 3ra-1355/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Z. Talpalaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

DECIZIE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Valeri Temirov, reprezentat de către avocatul Denis Lesnic,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeri Temirov împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă,

împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, a fost casată hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 27 iunie 2017 Valeri Temirov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada anilor 1992 – 2008 a activat în organele procuraturii, având o vechime în muncă de procuror de 16 ani.

A menționat că, la data de 12 octombrie 2010, la atingerea vârstei de 50 ani, în conformitate cu Legea cu privire la Procuratură, în vigoare la acel moment, i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în muncă în mărime de 80 % din salariul mediu lunar conform funcției deținute, cu recalcularea cuantumului acesteia la fiecare majorare de salariu al procurorilor.

A susținut că, conform art. 34 alin. (6) din Legea cu privire la Procuratură nr.118 din 14 martie 2003, procurorii pensionari beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, drept pe care l-a dobândit la data de 12 octombrie 2010, iar conform art. 73 alin. (8) din Legea cu privire la Procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008, procurorii pensionați de asemenea beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu, astfel, încă odată fiind reconfirmat prin lege dreptul la recalcularea pensiei în mărime de 80% din salariu procurorului în exercițiu conform funcției deținute, dobândit la data de 15 februarie 2011.

A afirmat că, faptul dobândii la data de 12 octombrie 2010 a dreptului de recalculare a pensiei la majorarea salariului de funcție al procurorului în exercițiu și utilizării acestui drept pînă la sfârșitul anului 2011 nu este negat de către pârâtă.

A specificat că, prin Legea nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 335 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, salariul procurorului s-a majorat cu 35%, care se achită începând cu 01 ianuarie 2013.

A relevat că, conform art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 01 august 2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul Procuraturii, în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

A mai relevat că, conform art. 51 alin. (3) lit. b) și 52 lit. b) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului în Procuratura Generală, cu o vechime în funcția de procuror de peste 16 ani, este în mărime de 4,5 salarii medii pe economie.

A declarat că, toate condițiile indicate au fost întrunite de el, însă Casa Națională de Asigurări Sociale, din motive neîntemeiate, la momentele respective, nu i-a efectuat recalcularea pensiei, lipsindu-l în asemenea mod de dreptul dobândit legal în anul 2010 de recalculare a pensiei, stabilindu-i mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 01 aprilie a fiecărui an.

A relatat că, la data de 14 mai 2017, considerând că organele de asigurări sociale i-a încălcat grav dreptul de proprietate (pensie), dobândit anterior legal prin aplicarea obligatorie pentru procurorii pensionați a principiului recalculării pensiei la majorarea ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție, s-a adresat cu cerere prealabilă întru restabilirea sa în dreptul de a beneficia de principiul recalculării pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție, conform prevederilor Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 335 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură și articolului XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și

completarea unor acte legislative.

A notat că, prin decizia nr. T-843/17 din 15 iunie 2016 Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat în satisfacerea cerințelor înaintate.

A menționat că, atât Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, cât și cele anterioare (din 1992 și 2003) asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca entitate de demnitate publică la o anumită vârstă - 50 ani, cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

A precizat că, Curtea Constituțională, prin hotărârea nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii, funcționarilor publici, a decis că, stipulările legii privind stabilirea unor garanții materiale ale independenței procurorilor, judecătorilor trebuie să corespundă înaltului statut de persoane cu demnitate publică. Aceeași instanță de jurisdicție constituțională a indicat și pentru viitor organelor cu drept de inițiativă legislativă că, la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, procurorului. Totodată, Curtea Constituțională s-a pronunțat univoc asupra faptului că, cuantumul pensiei stabilite printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate nu poate fi suspendată printr-un act normativ adoptat ulterior.

A menționat că, Curtea Constituțională a mai statuat că, normele privind protecția de stat, asigurarea materială și socială, inclusiv asigurarea cu pensii, consfințite în legile anterioare, nu pot fi anulate sau modificate.

A susținut că, Curtea Constituțională, prin hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004, a concluzionat că, dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare, nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Legea nouă nu este susceptibilă aplicării unor fapte din trecut, cazurile contrare intrând în contradicție cu art. 22 din Constituție.

A solicitat recunoașterea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-843/17 din 15 iunie 2017 ca fiind ilegală, repunerea în dreptul lezat și obligarea pârâtei de a-i recalcula și achita pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul lunar achitat procurorului de secție în cadrul Procuraturii Generale, cu recalcularea acesteia, în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținând cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie și efectuarea recalculării de fiecare dată din 01 a lunii, în care a fost majorat salariul procurorului în exercițiu.

La data de 16 noiembrie 2017 Valeri Temirov a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat recunoașterea ca fiind ilegală și anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-843/17 din 15 iunie 2017, repunerea sa în dreptul lezat de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută și data ieșirii la pensie, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i achita pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul achitat procurorului

de secție în cadrul Procuraturii Generale în exercițiul funcției, precum și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i recalcula pensia pentru vechime în muncă începând cu data de 05 aprilie 2013, ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu pe perioada de pensionare și de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Prin hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de către Valeri Temirov, a fost recunoscut ca fiind ilegală și a fost anulată decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-843/17 din 15 iunie 2017, a fost repus Valeri Temirov în dreptul lezat de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută și data ieșirii la pensie, a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să-i achite lui Valeri Temirov pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul achitat procurorului de secție în cadrul Procuraturii Generale în exercițiul funcției și a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze lui Valeri Temirov pensia pentru vechime în muncă începând cu data de 05 aprilie 2013, ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu pe perioada de pensionare și de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Prin decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea depusă de către Valeri Temirov ca fiind nefondată.

La data de 25 iulie 2018 Valeri Temirov, reprezentat de către avocatul Denis Lesnic, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că, soluția instanței de apel aduce atingeri nejustificate drepturilor fundamentale garantate prin art. 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

A susținut că, constatările instanței de apel sunt contrare practicii uniforme degajate de către Curtea Supremă de Justiție în litigii similare.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 07 noiembrie 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, Valeri Temirov a activat în organele Procuraturii în perioada 28 decembrie 1992-20 mai 2008, iar începând cu 12 octombrie 2010, după atingerea vârstei de 50 ani, în baza Legii nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în muncă în mărime de 80% din salariul lunar conform funcției deținute de procuror de secție din cadrul Procuraturii Generale.

Conform art. 73 alin. (1) și (8) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, persoana care a atins vârsta de 50 de ani și are o vechime totală în muncă de cel puțin 20 de ani, dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni în funcția de procuror sau de judecător, are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în proporție de 55% față de salariul mediu al procurorului în exercițiu în funcția respectivă, iar pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani, are dreptul la un adaos de 3%, dar nu mai mult de 80%. Salariul mediu se determină la momentul stabilirii pensiei, luându-se în considerare ultima funcție deținută de procuror.

Procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Recalcularea pensiei pentru vechime în muncă se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întfi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

La data de 17 mai 2017 Valeri Temirov a depus la Casa Națională de Asigurări Sociale cerere prealabilă, prin care a solicitat recalcularea pensiei pentru vechime în muncă în legătură cu majorarea salariului procurorului prin Legea nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, Legea nr. 3 din 05 februarie 2016 cu privire la Procuratură și art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Prin răspunsul nr. T-843/17 din 15 iunie 2017 Casa Națională de Asigurări Sociale i-a comunicat că, nu dispune de pîrghii legale întru satisfacerea cererii înaintate.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Valeri Temirov a solicitat recunoașterea ca fiind ilegală și anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-843/17 din 15 iunie 2017, repunerea sa în dreptul lezat de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută și data ieșirii la pensie, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i achita pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul achitat procurorului de secție în cadrul Procuraturii Generale în exercițiul funcției, precum și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i recalcula pensia pentru vechime în muncă începând cu data de 05

aprilie 2013, ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu pe perioada de pensionare și de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca fiind nefondată.

Instanța de apel a reținut că, intimatul, devenind pensionar în anul 2010, pînă în anul 2011 a beneficiat de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, deoarece legea prevedea o asemenea modalitate și permitea această recalculare, iar începând cu 01 iulie 2011, cînd a intrat în vigoare Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate alin. (3)-(10) ale art. 73 din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, legea nu mai prevede o asemenea posibilitate de recalculare a pensiei. Prin urmare, relațiile beneficiarului de pensie în raport cu Casa Națională de Asigurări Sociale, de la acea dată și pînă în prezent, cad sub guvernarea legii noi, deoarece sunt relații în curs de realizare și urmează să fie guvernate de legile în vigoare la momentul realizării.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanța de apel este greșită.

La caz, se reține că, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 9 din 30 martie 2004, la determinarea temeiurilor juridice, condițiilor de stabilire și plată a pensiilor, modalităților de calculare a cuantumului pensiei, legiuitorul are obligația de a ține cont de faptul că, asigurările sociale stabilite anterior nu pot fi anulate fără a fi substituite prin măsuri echivalente. Noile prevederi legale se vor aplica numai pentru viitor și numai față de persoanele care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingere drepturilor de pensie stabilite anterior.

La fel, Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 27 ianuarie 2000 prevede că, la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, consfințit în Legea cu privire la statutul judecătorului. Curtea Constituțională s-a pronunțat univoc asupra faptului că, cuantumul pensiei, stabilit printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate nu poate fi suspendată printr-un act normativ adoptat ulterior.

Conform art. 140 din Constituția Republicii Moldova, legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale. Hotărârile Curții Constituționale sunt definitive și nu pot fi atacate.

Conform art. 28 alin. (1) și (2) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, actele Curții Constituționale sunt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate

persoanele juridice și fizice. Actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale.

Sub acest aspect, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, a declarat neconstituționale articolul II și punctele 7 și 9 ale articolului III din Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative” în partea referitoare la art. 46¹ al Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 „Privind pensiile de asigurări sociale de stat”.

În pct. 77-80 din aceeași Hotărâre, Curtea Constituțională a menționat că, la aprecierea corespunderii prevederilor legale contestate cu garanțiile dreptului de proprietate statuate de articolul 46 din Constituție, Curtea Constituțională va ține cont de prevederile articolului 4 din Constituție și, conform practicii sale, de prevederile Convenției Europene și jurisprudența Curții Europene.

Totodată, Curtea Constituțională a reiterat că, prin Hotărârea nr. 19 din 18 octombrie 2011, drepturile care decurg din sistemele de protecție socială, deși nu sunt menționate expres în Convenția Europeană, intră totuși în domeniul său de aplicare, protecția socială fiind percepută în accepțiunea sa largă, cuprinzând asistența socială și cea medicală. Dacă la început Curtea Europeană a asimilat dreptul la prestații sociale unui drept de proprietate, în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană, iar în cazul persoanelor care au plătit contribuții la un sistem de protecție socială (Muller vs. Austria, decizia din 16 decembrie 1974), ulterior jurisprudența acesteia a evaluat, nu fără de ambiguități în ceea ce privește prestațiile non-contributive, spre protecție mai largă.

În acest context, în cauza Stec și alții versus Marea Britanie (decizia de admisibilitate din 06 iulie 2005), Marea Cameră a Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat, cu valoare de principiu, că atunci când un Stat Parte pune în aplicare o legislație care prevede plata automată a unei prestații sociale - indiferent dacă acordarea acestei prestații depinde sau nu de plata prealabilă a contribuțiilor - această legislație trebuie să fie considerată ca generând un interes patrimonial ce ține de domeniul de aplicare al articolului 1 din Protocolul nr. 1 pentru persoanele care îndeplinesc cerințele sale.

În lumina jurisprudenței Curții Europene, articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană se aplică fără a fi nevoie să se bazeze exclusiv pe relația între alocarea prestațiilor sociale și obligația de a plăti impozite sau alte contribuții.

Instanța de recurs mai reține că, din jurisprudența Curții Constituționale, expusă la paragraful precedent, rezultă că, un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 și, respectiv, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică. Aplicativ la prezenta cauză, un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensia ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei. În acest sens, Curtea Constituțională susține aprecierea autorităților dată drepturilor diminuate prin

normele contestate ca drepturi potențiale sau aleatorii.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, un asemenea drept social Valeri Temirov l-a dobândit legal odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă în anul 2010, iar drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative ca drepturi potențiale sau aleatorii se referă la viitorii procurori cu drept de pensionare.

Dreptul lui Valeri Temirov cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare, legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut conform prevederilor art. 6 din Codul civil.

Conform art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte actul administrativ sau obligă pârâtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlăture încalcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întârzierea executării hotărârii.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță temeinic și legal a admis acțiunea, a recunoscut ca fiind ilegală și a anulat decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-843/17 din 15 iunie 2017, l-a repus pe Valeri Temirov în dreptul lezat de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută și data ieșirii la pensie și a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i achite lui Valeri Temirov pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul achitat procurorului de secție în cadrul Procuraturii Generale în exercițiul funcției și să-i recalculeze lui Valeri Temirov pensia pentru vechime în muncă începând cu data de 05 aprilie 2013, ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu pe perioada de pensionare și de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Valeri Temirov, reprezentat de avocatul Denis Lesnic.

Se casează decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în cauza civilă

la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeri Temirov împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Oleg Sternioală

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Mariana Pitic